

§. 16. *Авраамъ са приготвя да принеса жертва сына си.*

Като порасте Исаакъ, Богъ, за да испита вѣрата на Авраама, рече му: „Аврааме, земни единородныйтъ си сынъ, когото обичашъ, и принеси ми го жертва на гората, която ще ти покажъ.“ — Авраамъ безъ никакое смущеніе послуша Бога. И тѣй натовари дървата на самага Исаака, а той взе огънь и ножъ. И като вървѣхъ, рече Исаакъ на баща си: „Татко, ей дървата и огъньтъ, но жертвата дѣе“? — А Авраамъ му отговори: „Богъ, сыне мой, ще са погрижи за жертвата.“ (Быт. вв. 1—8).

§. 17. *Богъ спира ржката на Авраама.*

Бого стигнахъ и двоцата на опредѣленното мѣсто, Авраамъ издигна жертвенникъ, нареди дървата, върза Исаака на тѣхъ отгорѣ, послѣ олови ножтъ. Тогазъ Ангель Господень извика отъ небето: „Аврааме, спри си ржката! не повреждай дѣтето, познахъ вече твоята вѣра, защото нито единородныйтъ си сынъ ты пощади. И тѣй азъ ще та благословж и ще наградж славно вѣрата ти.“ — Авраамъ като погледна, видѣ овенъ, на който рогата бѣхъ заплетены въ една шубьрка, и принесе въ жертва него намѣсто сына си, (Быт. вв. 6—18).

§. 18. *Еліезерь, слугата на Авраама отива да доведе жена за Исаака.*

Подиръ туй Авраамъ проважда слугата си Еліезера при роднинытъ си въ Месопотамія, за да доведе